

185

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 lipca 1988 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Międzynarodowej konwencji o poszukiwaniu i ratownictwie morskim, sporządzonej w Hamburgu dnia 27 kwietnia 1979 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. IV ust. 2 Międzynarodowej konwencji o poszukiwaniu i ratownictwie morskim, sporządzonej w Hamburgu dnia 27 kwietnia 1979 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Międzynarodowej Organizacji Morskiej dnia 26 lutego 1988 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Zgodnie z art. V ust. 3 wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Polski dnia 27 marca 1988 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 22 czerwca 1985 r., podpisując ją bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia albo składając dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w niżej podanych danych

Francja	1980-04-09
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	1980-05-22
z rozciągnięciem na:	
Wyspę Jersey	
Wyspę Guernsey	
Wyspę Man	
Wyspy St. Christopher-Nevis *) — Anguilla	
Belize *)	
Bermudy	
Brytyjskie Wyspy Dziewicze	
Gibraltar	
Hongkong	
Stany Zjednoczone Ameryki	1980-08-12
Argentyna	1981-05-18

Chile	1981-10-07
Norwegia	1981-12-09
Republika Federalna Niemiec	1982-01-21
Kanada	1982-06-18
Holandia	1982-07-08
Brazylia	1982-09-22
Szwecja	1982-09-27
Algieria	1983-01-05
Barbados	1983-07-25
Australia	1983-11-07
Dania	1984-06-21
Belgia	1985-02-28
Niemiecka Republika Demokratyczna	1985-04-22
Nowa Zelandia	1985-04-26
z rozciągnięciem na wyspy Cooka i Niue	
Japonia	1985-06-10
Chiny	1985-06-24
Portugalia	1985-10-30
Pakistan	1985-11-11
Turcja	1985-11-21
Meksyk	1986-03-26
Wenezuela	1986-07-08
Finlandia	1986-11-06
Kamerun	1987-01-09
Republika Południowej Afryki	1987-08-25
Wybrzeże Kości Słoniowej	1987-10-05
Urugwaj	1987-12-15

Minister Spraw Zagranicznych: T. Olechowski

*) Rozciągnięcie konwencji na powyższe terytoria nastąpiło przed uzyskaniem niepodległości.

186

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1988 r.

w sprawie zasad obrotu towarowego między wolnym obszarem celnym a zagranicą oraz między wolnym obszarem celnym a pozostałym obszarem celnym.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wolny obszar celny do celów obrotu towarowego traktuje się jak zagranicę, z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia.

§ 2. 1. Obrót towarowy między wolnym obszarem

celnym a pozostałym obszarem celnym odbywa się zgodnie z przepisami prawa celnego, regulującymi obrót towarowy z zagranicą.

2. Obrót towarowy między wolnym obszarem celnym a zagranicą odbywa się zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami prawnymi, regulującymi obrót towarowy z zagranicą, z wyjątkami określonymi w rozporządzeniu.

§ 3. Obrót towarowy między wolnym obszarem celnym a pozostałym obszarem kraju oraz między wolnym obszarem celnym a zagranicą podlega kontroli celnej.

§ 4. 1. Przywóz towarów do wolnego obszaru celnego z zagranicy, wywóz towarów z wolnego obszaru celnego za granicę oraz przewóz towarów między wolnym obszarem celnym a zagranicą nie wymaga pozwolenia na przywóz i wywóz i jest wolny od należności celnych, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przewozu towarów przez pozostały obszar celny.

3. Przywóz towarów do wolnego obszaru celnego z zagranicy, przeznaczonych do spożycia na tym obszarze, odbywa się zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami regulującymi przywóz towarów z zagranicy. Przepisu tego nie stosuje się do towarów przeznaczonych do

spożycia na statkach morskich w czasie rejsów do portów zagranicznych.

§ 5. Zasady i warunki ruchu osobowego między wolnym obszarem celnym a pozostałym obszarem celnym i zagranicą oraz prowadzenia na wolnym obszarze celnym działalności gospodarczej określają odrębne przepisy.

§ 6. Przywóz, wywóz i przewóz między wolnym obszarem celnym a zagranicą towarów, których posiadanie lub którym obrót jest z mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych zabroniony lub poddany ograniczeniom, może nastąpić tylko w razie spełnienia warunków określonych w tych przepisach lub umowach.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

187

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1988 r.

w sprawie zasad i trybu zaspokajania potrzeb mieszkaniowych.

Na podstawie art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Lokale mieszkalne pozostające w dyspozycji terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw lokalowych stopnia podstawowego, zwanych dalej „terenowymi organami administracji państwowej”, mogą być przydzielane osobom, których warunki zamieszkiwania i trudna sytuacja materialna kwalifikują do przydziału takiego lokalu.

2. Warunki zamieszkiwania, o których mowa w ust. 1, spełniają osoby:

- 1) mieszkające w lokalach, w których na jedną osobę uprawnioną przypada mniej niż 5 m² powierzchni mieszkalnej, albo w pomieszczeniach nie nadających się na stały pobyt ludzi,
- 2) opuszczające dom dziecka w wyniku osiągnięcia pełnoletności.

3. Przez osoby znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej rozumie się:

- 1) osoby samotne, których dochód miesięczny nie przekracza 50% średniego miesięcznego wynagrodzenia za pracę w gospodarce społecznej w roku kalendarzowym poprzedzającym zakwalifikowanie tych osób do przydziału lokalu,
- 2) rodziny, w których dochód miesięczny w przeliczeniu na jedną osobę nie przekracza 30% średniego wynagrodzenia za pracę w gospodarce społecznej w roku kalendarzowym poprzedzającym zakwalifikowanie tych osób do przydziału lokalu.

4. Do dochodu miesięcznego, o którym mowa w ust. 3, wlicza się dochody uzyskiwane przez wnioskodawcę i członków jego rodziny zgłoszonych do wspólnego zamieszkania, z wyłączeniem:

- 1) nagród jubileuszowych, gratyfikacji i odpraw wypłacanych w związku z przejściem na emeryturę lub rentę inwalidzką,

2) ekwiwalentu za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy albo powołania pracownika do służby wojskowej lub do odbycia przeszkolenia wojskowego trwającego dłużej niż 3 miesiące,

3) wynagrodzeń wypłacanych za udział w komisjach, jury w konkursach, radach naukowych i naukowo-technicznych,

4) alimentów świadczonych na rzecz osób nie objętych wnioskiem o przydział lokalu,

5) zasiłków porodowych, jednorazowych zasiłków z tytułu urodzenia dziecka oraz zasiłków pogrzebowych,

6) pomocy materialnej udzielanej przez Państwo, a w szczególności:

- a) na dziecko umieszczone w rodzinie zastępczej,
- b) pomocy z Funduszu Opieki Społecznej.

5. Dochód miesięczny ustala się według stanu w okresie kwalifikowania wnioskodawcy do przydziału lokalu przyjmując za podstawę jego średnią wysokość z okresu ostatnich 12 miesięcy. Wnioskodawca we wniosku o przydział podaje rodzaje i wysokość dochodu członków rodziny zgłoszonych do wspólnego zamieszkania.

§ 2. 1. Lokale, o których mowa w § 1, mogą być również przydzielane bez względu na wysokość dochodu osobom:

1) podlegającym przekwaterowaniu do lokalu zamiennego, a w szczególności:

- a) z domów i lokali, o zamieszkanie w których ubiegają się właściciele bądź członkowie spółdzielni mieszkaniowej na podstawie art. 34 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165), zwanej dalej „ustawą”,

b) z mieszkań zakładowych,

c) z budynków przeznaczonych do rozbioru, naprawy, przebudowy lub modernizacji, jeżeli brak jest możliwości zapewnienia tym osobom lokalu spółdzielczego,